

САБОРНИК

БИЛТЕН БЕОГРАДСКЕ САБОРНЕ ЦРКВЕ
СВЕТОГ АРХАНЂЕЛА МИХАИЛА

НЕДЕЉА, 31. ОКТОБАР 2021, ГОДИНА 23, БР. 8

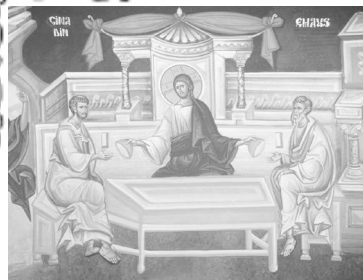

БОГ НАМ ОТВАРА СРЦЕ КАО СУНЦЕ ЛАТИЦЕ ЦВЕТА...

...Бог је, у ствари, створио човека да постане раван Њему, али, браћо моја и децо, У ЛЈУБАВИ...! ... /Иако је/ Он стварно вечно раван Богу Оцу, али је ипак добровољно унизио Себе, узевши обличје слуге, постао Човек (Фил.2.гл) и пошао путевима људским - све до страдања, до смрти, до Голготе, али и до Васкрсења, да човеку отвори пут повратка у Небо. Али, не насилно, и ово је кључно. Јер, Бог је створио човека слободним, по Својој слици и прилици. А, човек треба да учествује у Вечноме Животу слободно, радосно, љубављу, сарадњом са Богом, сарадњом и послушношћу, и свим оним што Јеванђеље садржи у себи и нама говори. Човек се, на жалост, полакомио на отмицу.

Који плод може изједначити човека са Богом? Па, Бог му је дао цео Рај, са свим дрвећем плодним, са Дрветом Живота, које је било символ Христа. А, само му је једно рекао: "Немој, дете, од овога плода да дираш". То је као кад дате у кући детету, а још неискусном, све и сва, али му кажете: Немој, тамо је пећ - жиш - опећи ћеш се! Или, не знам, немој напоље, на стакло, на трње, или тамо где имају змије. То је требало да буде путоказ, педагошки, васпитни подсетник човеку: **ДА ТРЕБА СА БОГОМ ДА РАСТЕ И НАПРЕДУЈЕ**, а не против Бога, не отимањем, него љубављу и сарадњом са Богом. И, како је понављао наш свети Патријарх, а ваш дугогодишњи владика Павле: Ми смо *сарадници* Божији, али сарадници који треба да отварамо срце своје, ум свој, вољу своју према Богу. Нема ништа насилно код Бога. Насилник је ђаво, насилници су људи овога века и света. А, Бог хоће синове, неће слуге, неће робове. Зато је до човека бар половина спасења.

Човек је творац у души својој Раја или пакла, а постоји у њему могућност и за једно и за друго. **ШТА ЋЕ УНЕТИ У СВОЈУ ДУШУ, ТО ЋЕ МУ БИТИ**. Нити ће Бог одузети, нити ће Бог на силу наметнути. Зато ће Суд Божији бити, кад се појавимо пред Лицем Божијим, просто провера - као у огледалу, као један велики свемирски екран, где ћемо се видети какви смо, шта смо, и препознаћемо се. Истина, каже Свето писмо: *заплакаће сва племена земаљска* (Мт.24,30). То ће бити наш прави одговор Богу: "Господе, сагрешисмо!" - као разбојник на Крсту, као многи други људи пред Богом, говориће: "Господе, ми као људи сагрешисмо, а Ти као Бог спаси нас!" И, Бог ће спасити. Али, Бог не проваљује врата. Каже Бог у Откривењу: *Ево, стојим*

код врата, и куцам. Ко Ми отвори, ући ћу к њему и вечераћу с њим (Откр.3,20).

Пример тога је показан после Васкрсења Христовога: Апостоли се разбежали, уплашили. Остао је веран само Јован, најмлађи ученик, остале су и жене Мирносице, са Богородицом међу њима, Разбојник десни на крсту, који је, истина, преминуо и одмах ушао у Рај, и римски Капетан и Јосиф и Никодим. И, бежећи Апостоли, пошли су Лука и Клеопа у уторак, по Васкрсу, у Емаус (то је једно 15км западно од Јерусалима, у брежуљкастим крајевима), тужни, невесели, нешто разговарају. Придружи им се Христос у другом лику. Мало се прикрио Васкрсли Христос, па их пита: "Шта је, што сте тако снуждени?" - Па, што нас питаш, кажу они, зар не знаш шта је било? - Шта је било? - Појавио се у Јерусалиму човек који је имао божанску силу - Исус, и чуда је чинио, васкрсавао мртве, лечио..., и ухватили га Јевреји, распели на Крсту, и сахранили Га. Кажу жене јуче да су биле на гробу, и гроб празан! Али, жене као жене (не кажу они то, али ја додајем). Дакле, они нису поверовали да је Христос васкрсао, али је срце њихово патило око тога. У Њему су видели велику наду, као што су дечица јерусалимска видела, па су Га и поздравили: Долази Цар Израилев, на магарету јаше, скроман..., и поздрављају Га деца. Пробудио је код људи наду Вечнога Живота, пробудио је оно што је ђаво искористио у Рају - жељу бесмртности. ...

И, одједном стигоше тамо до куће у Емаусу. Сунце се спушта на заласку и Он се, каже Јеванђеље, прављаше да хоће да иде даље. А, они Га моле: "Уђи са нама, ево и дан нагиње". Уђе и, браћо моја, сврши на брзину Свету Литургију. Узе хлеб и чашу вина, подиже, заблагодари Богу, благослови, преломи и даде им. И, кад су се причестили, препознаше Га, а Он отиде даље. То је била прва, после Тајне вечере, прва Литургија. Господ није провалио њихова врата, него је полако, полако, **ОТВАРАО ИМ ЈЕ ВРАТА СРЦА КАО ШТО СУНЕ ОТВАРА ЛАТИЦЕ ЦВЕТА**. И, они, препознавши Га, одмах се, исте вечери, вратише у Јерусалим, и нађоше остале Апостоле. Већ је настало славље, јер је Христос васкрсао. ... И сада они, Лука и Клеопа, коментаришу... Лука каже: "ЗАР НИЈЕ ГОРЕЛО СРЦЕ НАШЕ У НАМА кад нам говораше Писмо?" У њиховом срцу било је то расположење, била је та жеља, та чежња,

и Господ је полако пробуђивао. ...
Од човека зависи хоће ли ступити Бог у нас. Бог не проваљује, нити се намеће. Понекад се скрива, да би Га више тражили, као дете. Мајка која хоће да јој дете прохода, она се мало измиче, па дете иде ка њој; понекад дете и падне, али, хвала Богу, деца увек падају тако да се не повреде. Мајка

Цео живот је један **ОБРАЧУН**
ИЗМЕЂУ МЕНЕ И МЕНЕ.
Између мене какав јесам и мене
каквог ме Бог хоће.
Свети владика Николај

хоће да га покрене на живље корачање, на учешће и заједништво, и оно трчи, пада и устаје, и онда се баци у наручје мајци. То је Бог, велики Пријатељ, велики Човекољубац нас људи! Зато од човека зависи. ...

ЧОВЕК КАД СЛУША, ПРИСУ-ТАН ЈЕ. Не можеш бити одсутан ако слушаш. Зато је у Светом писму наглашавано: “Говори, Господе, слуша слуга Твој”. Данас људи не слушају никога осим себе. Слушају свој глуши разум, који је заглушљен, испуњен свим и свачим, а није испуњен пажњом. А, **ПАЖЊА ЈЕ СТВАР ВОЉЕ, СТВАР СРЦА.** И, онда, пажња управља срце, управља разум, а можеш га наводити како хоћеш. Слушате људе како разумно говоре, а видите да им је срце на другој страни. Срце је дубље у човеку. Срце није само осећање, него корен људског бића, и воље, и осећања, и пажње, и љубави, и труда, марљивости. ... Будимо пажљиви и у школи, и у манастиру, и у цркви, и у послу, и у породици, и онда ће нам се срце отворити Богу. А, пре свега, пажљиви према Богу. ... **ПАЖЊА ПРЕМА БОГУ ПРЕТВАРА СЕ У МОЛИТВУ,** али пажљиву молитву. Не да одчитамо, извергламо само речи, што кажу, да отаљамо посао. ... Да се пажљиво односимо, пре свега, према Богу и људима, према своме спасењу, према својој души, и према ближњима.

Господ је упростио Јеванђеље, браћо и сестре. Десет Мојсијевих заповести свео је на две: љубав према Богу и љубав према људима. Али, то и нису заповести, то су константе, то су чиниоци нашег бића и живота. То је оно што носимо сви као хришћани, и како се крстимо. Усправна, или вертикала: то је љубав према Богу, преданост Богу. И хоризонтала, или водоравно: то је љубав према ближњима, према свету. Дакле, **ЉУБАВ ПРЕМА БОГУ И ПРЕМА БЛИЖЊИМА ШИРИ ЧОВЕКА,** шири му плућа и срце. **ТО ЈЕ РАДОСТ.** Човек је створен као *живи ходећи Крст*. Да према Богу увек стоји усправно, а водоравно - да све људе грли. Немојмо да имамо мржњу ни према непријатељу. Зашто? Зато што нас је Бог створио да се не закивамо у своје срце, да се не затварамо и запечаћујемо. ... Обично, свако гледа само у себе, само у своје, и онда гледа злобним, пакосним очима на другога - како он то? шта је он? то и то! Тиме он излази из себе и преноси своје тежиште на другога, и неће ни себи помоћи. Биће човек злобан, биће чангрисало, биће завидљивац, **ТЕСНО ЋЕ МУ БИТИ У ЊЕМУ САМОМ.** ... **НЕМОЈМО ДА У СРЦЕ СВОЈЕ ПУШТАМО ОНО ШТО ГА РАЗЈЕДА.** ... У невољи, молимо се Богу и помажимо једни другима..., имајмо увек наду. То је трећа велика врлина, дар Божији - вера, љубав, нада, а у свему томе пажња...

Владика Атанасије (Јевтић), одломци из књиге “Косовске беседе и речи”; беседа у манастиру Драганац, 2010.

Човек који не трпи свог ближњег упада у тугу. Он постаје затворен због свог егоизма, јер не жели ништа да подели са ближњима. Али, ево шта каже ава Исаија: **направи подвиг да стекнеш дуготрпљење. Тј. подвизавај се да стекнеш велико срце, које би прихватило све. Тада ће твоја љубав исцелити сваку твоју тугу.**

*Архимандрит
Емилијан Светогорац*

У НЕДЕЉИ 19. ПО ДУХОВИМА ПРОСЛАВЉАМО:

- 31.(18) Свети апостол и јеванђелист Лука; *Свети Петар Цетињски*
01.(19) Св. пророк Јоил; Преп. Прохор Пчињски; Преп. Јован Рилски
02.(20) Свети великомученик Артемије; Свети Гаврило Грузијски
03.(21) Преп. Иларион; Св. Иларион Мегленски; Св. Висарион Исповедник
04.(22) Св. равноапостолни Аверкије Јерапољски; Казањска икона Мајке Божије
05.(23) Свети апостол Јаков, први Епископ јерусалимски
06.(24) Св. великомуч. Арета - Задушнице; Икона Богородице “Свих жалосних Радост”

ЉУДИ ГОВОРЕ О... ПОЗНАЊУ СЕБЕ КРОЗ БЛИЖЊЕ

Ако сам православцац, морам разумети да у мом животу нема случајних људи, и свака особа коју ми Бог пошље је особа која ми треба, иако је досадан, љут, али моја реакција на њега показује да се не разликујем много од њега. Како кажу свети оци, најважније: морам да пазим шта се дешава у мени. И, онда постаје јасно да најважнији непријатељ који седи у мени су моје страсти, моја раздражљивост, мој бес, дух злобе, који често превиђам. И, човек кога Бог шаље буди у мени ове скривене особине, то јест, он ми показује грехе моје. Али, велика је срећа јер видети своје грехе значи видети почетак свог спасења, почетак свог исправљања, почетак нашег очишћења. Стога су свети оци заповедили да се молимо за своје непријатеље, који нам помажу да видимо сопствену нечистоту.

Архимандрит Георгије (Шестун)

Пошто пролазимо кроз тешке дане, када се испитује вера свих нас, и оних који су се вакцинисали и оних који се нису вакцинисали, једно вас молим: **НЕМОЈТЕ ДОЗВОЛИТИ ДА СЕ ПОДЕЛИТЕ! МОЛИТЕ СЕ ЈЕДНИ ЗА ДРУГЕ!** Најбоља молитва за наше прилике је она коју је говорио Свети Пајсије Светогорац: “Господе Исусе Христе, помилуј сав свет Твој!” **ОТВОРИТЕ СВОЈЕ СРЦЕ,** изађите из својих кућа, из својих малих породица, и “уђите” у велику породицу целога света... Сада читав свет пати...

Ова направљена болест је једно искушење за цео свет.

Зато вас молим да се молите за све људе!

*Митрополит морфски Неофит, из беседе “Потресно житије
Светог мученика Маманта”, објављене 8.10.2021.*

Драга браћо и сестре, у суботу, на Задушнице, заупокојена Литургија са општим поменом почиње у 7:30. Братство Саборне цркве и уредништво Саборника честита Крсну славу данашњим свечарима Светог Луке, уз молитву да благослов Божији и заступништво Светог апостола и јеванђелисте увек буду на вама и вашим најмилијима.

Главни и одговорни уредник: протојереј-ставрофор Петар Лукић. Уредник издања: Ивана Радовановић. Тел. храма: 011/2636-684. Факс: 011/2636-566. www.saborna-crkva.com. sabornik@saborna-crkva.com. Тираж: 1000 примерака.